

Motion till riksdagen 2005/06:Sk399

av **Henrik S Järrel (m)**

Förmögenhetsskatten och fastighetsskatten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att lägga fram en avvecklingsplan för förmögenhetsskatten, fastighetsskatten och andra sparhämmande skatter.

Motivering

Det kan noteras att numera är arvs- och gåvoskatterna avskaffade, vilket är bra men inte tillfyllest. Rent allmänt fordras det goda incitament för sparande och investeringar i ett tillväxt- och utvecklingsorienterat samhälle. Det gäller för såväl enskilda individer och hushåll som för företag, organisationer och andra marknadsaktörer. Sparande i aktier är av fundamental betydelse för ett differentierat och utvecklingsinriktat näringsliv. Men ett sådant sparande hämmas ännu av utdelnings- och realisationsvinstskatter.

När beskattningen av olika sparformer antar sådana proportioner som i vårt land riskerar incitamenten för sparviljan att urholkas och därigenom livsnerven för det finansiella systemet. Redan höga inkomstskatter, även i vanliga och låga inkomstkikt, lämnar små eller inga nettomarginaler över för sparande, ett sparande som sedan i sin tur drabbas av oskäligen och orimligt beskattning. Statens samlade intäkter för kapital- och förmögenhetsskatter utgör mindre än en procent av BNI så bortfallet torde kunna mötas med motsvarande besparingar.

Kapitalskatt

Av räntebehållningen på ett vanligt sparkonto tar årligen kapitalskatten ca en tredjedel. Är förmögenhetsskattegränsen passerad avgår ytterligare 1,5 pro-

Fel! Okänt namn på

cent av räntebruttot. Därtill kommer den årliga inflationen, inte sällan större än räntenettot, som bidrar till att urholka realvärdet av sparkapitalet.

Utdelnings- och realisationsskatt

Först kan man notera att det råder olika beskattningsvillkor för olika ägare respektive aktiekategorier, något som i sig kan uppfattas som märkligt och orättvist. Snittutdelning på aktier är cirka 2 procent. Cirka en tredjedel härav går till skatt, och förmögenhetsskatten, om gränsen för sådan passerats, tar 1,5 procent.

Om börskurs och utdelning håller jämna steg riskerar den skattskyldige i sådant fall en negativ avkastning. Skatt vid försäljning av aktier är 30 procent, oberoende av vilken avräkningsregel för anskaffningskostnad som tillämpas. Det stimulerar knappast aktiehandel och i synnerhet inte bland småsparare, då ju allmän ägarspridning t.ex. genom aktiesparande, även av s-regeringen anses vara av godo för vårt land.

Förmögenhetsskatt och fastighetsskatt

Alla som innehar en förmögenhet över en viss beloppsgräns – utom några miljardärer som är undantagna för att de inte skall flytta sitt kapital utanför landet – har att erlägga förmögenhetsskatt. Inte minst i samband med ny fastighetsvärdering, som bl.a. vilar på marknadsprisbildens variation runt om i landet, har många fastighetsägare – utan att ha vidtagit några standardhöjande åtgärder i sina fastigheter – plötsligt funnit sig vara också förmögenhetsskattepliktiga utöver den principiellt motbjudande boskatten (fastighetsskatten). På grund av detta tvingas många fastighetsägare med små eller måttliga inkomster antingen att låna pengar för att hanka sig kvar eller avyttra och flytta från sina egna hem. De hem som för många varit en ”sparböss” och trygghet, inte minst för ett liv på äldre dagar. Men även många småhusägande barnfamiljer, med dryga löpande utgifter, finner sig här snärda i en ekonomisk fälla.

Även om s-regeringen med diverse byråkratiska trixanden och snåriga regler sökt mildra boskattens verkningar visar detta bara på behovet av kompensatoriska åtgärder för orimliga konsekvenser av samverkande, överdrivna och verklighetsfrämmande beskattningsambitioner. Förmögenhetsskatten är snarare en symbolskatt, men tillför i realiteten inte statskassan sådana betydande belopp att de inte kan sparas bort på utgiftssidan eller, i nödfall, kompenseras på annat sätt. Intäkterna av fastighetsskatten betyder däremot för närvarande mer, men är i allmänhet likväl för den enskilde lika betungande som svåraccepterad. Såväl förmögenhetsskatten som fastighetsskatten borde därför successivt avvecklas enligt plan, den ena fortare än den andra, vilket riksdagen som sin mening bör ge regeringen till känna.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 3 oktober 2005

Henrik S Järrel (m)